

Spørgsmaal, som den ærede Ordfører drog stærkt i Jorgrunden. Den ærede Ordfører fremhævede, at det skulde være nødvendigt, særlig paa de militære Budgetter at vise den størst mulige Sparfommelighed. Jeg tror nu, at man i al Almindelighed kan sige, at naar der paa et Budget som Krigsministeriets paa over 9 Millioner med den bedste Villie til at reducere det, dog kun findes Anledning til at foreslaa Nedsættelser til et samlet Beløb af 140,000 Kr., altsaa  $1\frac{1}{2}$  pCt. af det hele Beløb, saa er det et Vidnesbyrd om, at dette Budget virkelig affattes med al fornøden Økonomi og Afsynstagen til en fornuftig Sparfommelighed, men jeg skal yderligere bemærke, at det ligger i Forholdets Natur, at Udgifterne paa dette Budget snarest maa være lidt vørende fra Aar til Aar; thi det følger ligefrem deraf, at med Befolkningens Tilvæxt vøjer ogsaa Udskrivningsmassen og dermed Nødvendigheden af at sørge for, at Beskædningsgenstandene og Udrustningen bliver større end tidligere. Jeg tror, at man maa sige, at naar Befolkningen aarlig vøjer med 1 pCt., og Udskrivningsmassen kan forudsættes at stige i lignende Forhold, vil det, selv under Hensyn til, at der ikke derfor kan komme forgydede Udgifter paa alle Konti, dog være en ret moderat Beregning, at dette nødvendiggjør en aarlig Stigning, i alt Fald gennemsnitlig, af omtrent  $\frac{1}{2}$  pCt. paa dette Budget. Men hvorledes forholder nu dette Beløb sig til det, der vedtoges i Fjor, som jo allerede var blevet betydelig reduceret. I Fjor blev der bevilget 9,240,000 Kr., i Aar er der, naar man tager Hensyn til de til 2den Behandling af Regjeringen stillede Øndringsforslag, begjæret 9,205,000 Kr., altsaa 35,000 Kr. mindre. Nu maa herved bemærkes, at der paa Dislokationskontoen og Leirudgifter i Aar habes Brug for et mindre Beløb end i Fjor af 139,000 Kr., men selv om vi holde det uden for Beregningen, ville dog Flertallets Øndringsforslag nedbringe Bevillingerne i Aar saaledes, at de blive henved 40,000 Kr. lavere end den i Fjor givne Bevilling, om hvilken man dog betragtede det som givet, at man havde søgt at reducere den saa stærkt som mulig, og naar man yderligere tager i Betragtning, hvad jeg nys anførte, at det Naturlige er en lille Stigning fra Aar til Aar, vil det ses, at den Nedgang, I her foreslaas, kun kan komme til Stede ved en Sparfommelighed, som ikke er god Økonomi, men tværtimod det Modsatte. Jeg skal saaledes særlig oplyse, at en af de største Nedsættelser som foreslaas, angaar Forøgelsen af Seletøi, idet der her foreslaaes en Nedsættelse med 42,000 Kr. Det er oplyst i An-

mærkningerne, at Grunden til, at man har begjært Kontoen betydelig forhøjet i Aar, er den, at det efterhaanden har vist sig, at den ordinære Bevilling er for lille, og at, da den allerede har været utilstrækkelig i foregaaende Aar, ere Beholdningerne ikke blevne tilstrækkelig forsynede, men Sakunerne ere blevne flere og flere. Det er Grunden til, at man har forlangt en større Bevilling i Aar, idet man er gaaet ud fra, at det vil være nødvendigt at komme til en større ordinær Bevilling paa denne Konto, hvad der som sagt er begrundet i selve Forholdets Natur. Naar det er gjort gjældende i Udvalget, at en Del af denne Konto da vil blive ekstraordinær, saa kunde man jo ganske simpelt følge den Vej, som man saa ofte har fulgt i saadanne Forhold, nemlig at Kontoen opføres med et passende Beløb som ordinær Forøgelse af Beholdningen, og at der opføres et ekstraordinært Beløb for at bringe Beholdningerne op til, hvad de skulle være, men at blive staaende ved en Bevilling, som Aar for Aar har vist sig utilstrækkelig til at holde Beholdningen i behørig Stand, forekommer mig at være en daarlig Økonomi paa lignende Maade. Den lille Nægtelse under Nr. 208 af 2,800 Kr. til forskellige Anstaffelser er en daarlig Økonomi. Den ærede Ordfører forsvarede dette Forslag derved, at det gik ud paa at skaffe en Bygning til nogle ulovlige Anstaffelser, hvis Ulovlighed han dog ikke nærmere vilde omtale. Jeg tror dog, at Forholdet maa ses noget anderledes. De Anstaffelser, der var Tale om i Fjor, vare nogle Anstaffelser, der i sig selv vare overordentlig hensigtsmæssige; de vare beregnede til Generalstabens topografiske Arbejder og Kortarbejder, til Trykning og Fotografering af disse Arbejder, og det var da ikke saa underligt, om man i Generalstaben gik ud fra, at hvad man nægtede, var kun en ekstraordinær Bevilling til dette Diemed, men kunde Anstaffelsen afholdes af den ordinære Konto, vilde man ikke anse den for urigtig i og for sig. Anstaffelsen fandt da Sted paa den ordinære Konto, men nu nægter man det nødvendige Supplement dertil, hvorved disse Anstaffelser blive uden Betydning, uagtet de repræsenterer et virkelig Fremskridt paa dette Omraade. — De øvrige Øndringsforslag paa § 22 skal jeg, som sagt, ikke gaa nærmere ind paa, men overlade til den høitærede Minister at anføre, hvad han finder Anledning til overfor de der foreslaaede Nægtelser.

Hvad angaar § 26, er der jo her foreslaaet en ganske overordentlig stor Nedsættelse, idet det hele Beløb, som vil blive bevilget efter Flertallets Forslag, kun vil blive lidt over